

St. bryg. mgr Stanisław Pacyna

Urodził się 19 marca 1944 r. w Brończycach pow. Kazimierza Wielka woj. kieleckie. W latach 1958 – 1963 był uczniem Technikum Przemysłu Drzewnego w Jarocinie, po ukończeniu którego podjął naukę w Szkole Oficerów Pożarnictwa w Warszawie. W trakcie nauki został skierowany do odbycia w okresie 1 września 1965 – 31 sierpnia 1966 r. - terenowej praktyki zawodowej w Powiatowej Komendzie Straży Pożarnych w Jędrzejowie. Po uzyskaniu dyplomu oficera Korpusu Technicznego Pożarnictwa, w stopniu ppor. poż. został skierowany do służby na teren woj. kieleckiego, pełniąc ją od 1 września 1966 r. do 31 stycznia 1967 r. w Miejskiej Komendzie Straży Pożarnych w Starachowicach na stanowisku młodszego oficera. Na własną prośbę został przeniesiony na teren województwa opolskiego i z dniem 1 lutego 1967 r. podjął służbę w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Opolu na stanowisku oficera w służbie operacyjnej. Od początku działalności zawodowej jego zainteresowania ukierunkowane były na zadania wychowawczo – szkoleniowe i tak pozostało do końca jego służby. Pierwszym zadaniem z tego zakresu była organizacja i prowadzenie w okresie od 11 stycznia do 7 marca 1970 r. kursu kwalifikacyjnego szeregowców KTP w Ośrodku Szkolenia Pożarniczego w Raciborzu.

Aktywnie współpracował w w/w zakresie z różnymi organizacjami jako instruktor Związku Harcerstwa Polskiego - pełniąc od 1968 r. funkcję członka Wydziału Specjalności w Komendzie Chorągwi w Opolu, a od 1976 r. członka komisji ds. młodzieżowych drużyn pożarniczych przy Zarządzie Głównym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych. W 1987 r. został wyznaczony na kierownika reprezentacji Polski na VI Międzynarodowe Zawody Pożarnicze CTIF – drużyn młodzieżowych w Havlickim Brodzie w Czechosłowacji. Był też aktywnym

działaczem Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych pełniąc funkcję Przewodniczącego Rady Zakładowej przy Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Opolu.

Podnosząc swoje kwalifikacje zawodowe ukończył m.in.:

- w 1968 r. w Centralnym Laboratorium Ochrony Radiologicznej - kurs ochrony przed promieniowaniem,
- w 1974 r. Wyższej Szkole Oficerskiej w Warszawie - wyższy kurs doskonalenia oficerskiego w zakresie pedagogicznym,
- 1987 r. w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu - studia magisterskie w zakresie pedagogiki.

W 1976 r. w organizowanym Wojewódzkim Ośrodku Szkolenia Pożarniczego w Opolu został mianowany na stanowisko starszego wykładowcy, a od 1 listopada 1986 r. na Komendanta tego ośrodka.

Z dniem 1 lipca 1992 r. został powołany przez Ministra Spraw Wewnętrznych na stanowisko Komendanta nowo tworzonej Szkoły Podoficerskiej Państwowej Straży Pożarnej w Opolu, co wiązało się z tworzeniem tej pożarniczej placówki dydaktycznej z czasem postrzeganej jako nowoczesnej jednostki szkoleniowej. Szkoła pod kierownictwem st. bryg. Stanisława Pacyny osiągała wysokie wyniki w kształceniu kadry podoficerskiej dla Państwowej Straży Pożarnej, za co została uhonorowana: przez Ministra Spraw Wewnętrznych nadaniem jej sztandaru w 1993 r., srebrnym medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” w 1998 r. Szkoła swoją działalnością wpisała się w historię województwa opolskiego jak i miasta Opolu, o czym świadczą zaszczytne wyróżnienia: Honorową Odznaką „Zasłużonemu Opolszczyźnie” w 1998 r. oraz odznaką „Za Zasługi dla Miasta Opolu” w 1998 r.

W 2002 r. na mocy Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji przejmuje obowiązki likwidatora Szkoły, co następuje z dniem 31 marca 2003 r. Z dniem 30 kwietnia 2003 r. kończy 40 - letni okres pożarniczej służby, przechodząc na zaopatrzenie emerytalne.

Uczestniczył w wielu akcjach ratowniczych m.in. jako młody oficer w akcji

gaszenia pożaru Rafinerii Nafty w Czechowicach – Dziedzicach w 1971 r.

Za zasługi w działalności zawodowej, jak i społecznej został odznaczony:

„Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski” (1994 r.), złotym „Krzyżem Zasługi” (1987 r.), Złotym Znakiem Związku ZOSP RP (1996 r.), złotym medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (1984 r.), Medalem Za Ofiarności Odwagę” (1971 r.), srebrnym medalem „Za zasługi dla Obronności Kraju” (2000 r.), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2000 r.), złotą odznaką „Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej” (2001 r.), „Krzyżem Zasługi dla ZHP” (1971 r.), Medalem im. Bolesława Chomicza (1999 r.), Medalem Honorowym im. Józefa Tuliszkowskiego (2003 r.), odznaką „ Przyjaciel Dziecka” (1973 r.), złota odznaką OHP (1977 r.), Honorową Odznaką Związkową ZZPPiS (1971 r.).